

Ordføreren: Ja, jeg vil blot sige, at den ærede Rigsdagsmands Forudsætning er urigtig.

J. Christensen: Jeg har ogsaa været af den Mening, at Bestemmelserne i §§ 3 og 4 vistnok maae komme til at gaae de forskellige Huuseiere for nær. Jeg sætter f. Ex., at der paa en Gade ligger et Huus, som ikke ligger indenfor de bestemte 50 Alen, saa kunde jo Eieren af et saadant Huus paa ingen Maade opbygge sit Huus igjen, om han end vilde. Det er jo rigtignok i Brandforeningens Interesse, det forstaaer sig; men saa synes mig ogsaa, at der burde optages en Bestemmelse om, at Brandkassen maatte komme en saadan Mand til Hjælp; thi det er vist, at det Stykke Jord, som han har bygget paa, bliver forringet en heel Deel derved.

Dahl: Det kunde dog nok være, at nogle af Bestemmelserne, der indeholdes i de Paragrapher, som nu ere under Forhandling, kunde medføre nogen Skærpelse i de bestaaende Forhold; jeg vil ikke absolut sige i den bestaaende Lovgivning, men i Forholdene, som de nu engang sædvanligviis ere blevne betragtede, og saaledes betragtede, som det f. Ex. er Tilfældet med den i § 3 indeholdte Bestemmelse om 50 Alens Distance. Jeg anseer det for tvivlsomt, om man, efterat Lovgivningen er emaneret, som den her foreligger, da vil anseesig berettiget til saa ofte som tidligere at gjøre Undtagelser med Hensyn til Afstanden. Det kan være, at det har stillet sig forskjelligt i de forskjellige Amter; men paa flere Steder har det ikke været ualmindeligt, at der er gjort ikke saa saa Undtagelser fra denne Regel. Forresten forekommer det mig ogsaa, at § 9 er en Skærpelse i det Bestaaende. Det er mig vistnok bekendt, at ikke allevegne er Forholdet forstaaet saaledes, som § 9 nu vil etablere det, idet man ikke har troet, at Brandanordningens Bestemmelse om Bygningernes Afstand skulde kunne anvendes paa en Eier, som vilde gjøre Tilbygning til en allerede bestaaende Bygning. Endelig troer jeg ogsaa, at der maaskee kan være steet en Skærpelse derved, at Lovgivningens

Bestemmelse ikke altid strengt have været overholdt, hvortilmod det rigtignok kan være, at det Offentlige, naar man nu faaer en ny Lov, vil finde sig foranlediget til at paasee, at denne Lovs Forrifter omhyggeligt overholdes. Det var disse saa Ord, jeg vilde tillade mig at bemærke.

Justitsministeren: Forsaa vidt det er ytret, at det var haardt for en Mand, der eiede et Huus, at han ikke maatte opføre det af samme Befæffenhed, som det var forend Branden, saa maa jeg gjentage hvad der blev bemærket af den ærede Ordfører, at de Bestemmelser, der gjælde nu, ere langt strengere, idet nemlig, naar, som den ærede næstsidste Taler yttrade, et i en By liggende Huus afbrænder indenfor 50 Alens Afstand fra den nærmeste Bygning, maa der ikke opføres noget Huus igjen paa samme Plet; men efter Forslaget, som det her foreligger, kan det skee, naar kun de Regler tagttages, som omhandles i de forskjellige Paragrapher med Hensyn til Bygningsmaaden. Det er altsaa, som den ærede Ordfører allerede har bemærket, mange Lempelser i den nuværende Tilstand, og det er langt fra, at der er Skærpelser. Jeg maa imidlertid erkjende med Hensyn til det Tilfælde, der omhandles i § 9, at de nugældende Bestemmelser om Afstanden vel ikke altid have været overholdt ved Tilbygninger, men hvor det er kommet til Ministeriets Kundskab, har man søgt at gjøre dem gjældende. Naar det er ytret, at Brandkassen skal komme den til Hjælp, der saaledes bliver nødt til at udflytte af Byen, saa forholder det sig vel saaledes nu, at naar en Gaard eller et Huus udflyttes af Byen, gives der en Godtgjørelse af Brandkassen; men det er et Forhold, som ikke kan vedblive, efterat det er tilladt private Assuranceselskaber at besørge Assurancen. I en Egn f. Ex., hvor der er et privat Assuranceselskab, kunde det dog ingenlunde billigt paalægges det af Regjeringen bestyrede Assuranceselskab at betale Udflytningspenge; men ligeoverfor de private Selskaber er der naturligviis ingen Bestemmelse i denne Henseende. En Bestemmelse altsaa om, at der skal gives Erstatning fra Brandassurancen,